

[Undervisningsministeren]

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks Journalisthøjskole.

(Lovforslag nr. L 77).

Den gældende lov om Danmarks Journalisthøjskole og institut for presseforskning fra 1970 indeholdt oprindelig en bestemmelse, om at loven skulle tages op til revision i 1976-77, og den daværende undervisningsminister nedsatte med henblik herpå et lovrevisionsudvalg. På baggrund af en indstilling fra udvalget blev lovrevisionen udskudt af hensyn til ønsket om at afklare en række forhold, idet revisionsbestemmelsen i 1976 blev ophævet ved lov og en egentlig revision af loven stillet i udsigt, når udvalgets endelige indstilling forelå.

Lovrevisionsudvalget bestod af repræsentanter fra pressens organisationer, højskolen og de implicerede myndigheder og råd. Udvalget nåede til enighed på næsten alle punkter og har afgivet en betænkning.

Det lovforslag, der nu fremsættes, følger i det væsentlige lovrevisionsudvalgets udkast til lovforslag.

Den selvejende institution Danmarks Journalisthøjskole og det statslige institut for presseforskning er for øjeblikket to selvstændige institutioner med forskellig styrelse, men med delvist personsammenfald. Dette meget komplicerede system foreslås nu gjort mere rationelt ved, at højskolen og instituttet sammenlægges til statsinstitutionen Danmarks Journalisthøjskole.

Som foreslået af lovrevisionsudvalget bliver højskolens styrelse demokratiseret. Styrelsesreglerne vil komme til at ligge nær op ad de regler, der gælder generelt efter loven om styrelse af de højere uddannelsesinstitutioner. Højskolen foreslås ledet af en rektor i forbindelse med et skoleråd, et styrelsesråd, studienævn og et forskningsudvalg.

Højskolen har altid haft en nær tilknytning til erhvervet, og jeg finder det ligesom lovrevisionsudvalget meget værdifuldt, at denne tilknytning bevares. Lovforslaget indeholder derfor bestemmelser om, at ministeren nedsætter et uddannelsesråd og et optagelsesnævn, hvori pressens organisationer er repræsenteret med et flertal af medlemmerne. Uddannelsesrådet er ikke alene rådgivende, men har også administrative beføjelser.

Undervisningsministeren er øverste forvaltningsmyndighed for højskolen og kan i overensstemmelse med lovrevisionsudvalgets forslag – men i modsætning til, hvad der gælder for de højere uddannelsesinstitutioner under styrelsesloven – træffe beslutning i alle anliggender, også i faglige skønsmæssige anliggender.

Lovforslaget fastsætter uddannelsens længde til 4 år (1½ års teoretisk uddannelse, 1½ års praktisk uddannelse og 1 års teoretisk uddannelse). Jeg vil gerne i den forbindelse fremhæve, at jeg er enig med lovrevisionsudvalget i, at det ville være særdeles betænkeligt at afkorte uddannelsens teoretiske del, således som det blev forsøgt ved lovforslag i folketinget i 1975. Medierne har som bekendt en stor betydning for hele samfundet og dets udvikling, og det må derfor afvises at forringe uddannelsen.

Endelig skal det nævnes, at lovforslaget indeholder bemyndigelser til undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om højskolens styrelse og virksomhed og til at kunne lade etablere journalistisk videreuddannelse, efteruddannelse og tillægsuddannelse samt beslægtede uddannelser ved højskolen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Birthe Nielsen (SF):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov i forbindelse med børns sygdom.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Under hensyn til familiens trivsel og trykthed er det vigtigt, at forældre får mulighed for at blive hjemme og passe et sygt barn, uden at de af den grund bliver ringere stillet på arbejdsmarkedet.

Som yderligere begrundelse skal anføres, at kommunerne ikke med kort varsel kan stille hjemmehjælper til rådighed for familier med akut syge børn.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Steen Folke (VS):